

Sygn. akt III K 7/19

1.

8. WYROK

9. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2021 roku.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Kaszyca

Protokolant: Oliwia Marczevska

po rozpoznaniu w dniach: 6 i 30 maja, 25 lipca, 3 października, 7 i 28 listopada 2019r., 20 stycznia, 17 lutego, 8 czerwca, 6 lipca, 7 września, 12 października, 14 grudnia 2020r., 11 stycznia, 8 i 25 lutego, 18 października i 15 listopada 2021r.

sprawy:

W. L. - syna K. i W. z domu W., urodzonego w dniu (...) we W., PESEL (...),

oskarżonego o to, że :

w okresie od 13 czerwca do 20 sierpnia 2014r. w miejscowości P., gmina O., powiat (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 317.005,50zł w ten sposób, iż wprowadził w błąd oraz wyzyskał błąd prezesa pokrzywdzonej spółki (...) oraz pracownika pokrzywdzonego T. S., co do trudnej sytuacji finansowej i majątkowej swojego przedsiębiorstwa (...) z siedzibą w P. uniemożliwiającej dokonanie przez oskarżonego zapłaty za towary w postaci mleka w proszku odtłuszczonego i mleka w proszku pełnego w terminach wskazanych w fakturach VAT uzgodnionych z pokrzywdzonym poprzez dokonanie, przez podległych mu pracowników J. H. (1) i I. C., zamówień od pokrzywdzonego towarów w postaci mleka w proszku odtłuszczonego i mleka w proszku pełnego bez zamiaru dokonania za nie zapłaty w terminach wskazanych w fakturach VAT uzgodnionych z pokrzywdzonym, działając tym samym na szkodę pokrzywdzonego,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

* * * * *

I. oskarżonego **W. L.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku;

II. na podstawie art. 616§1 pkt. 2 kpk zasądza od oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. na rzecz **W. L.** 5280zł tytułem poniesionych kosztów związanych z ustanowieniem obrońcy w sprawie;

III. na podstawie art. 640 kpk w zw. z art. 632 pkt. 1 kpk w zw. z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych kosztami postępowania obciąża oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. i wymierza mu opłatę w kwocie 200zł.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 7/19	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>3. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>3.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	W. L.	<p>oskarżyciel subsydiarny zarzucił oskarżonemu, iż:</p> <p>w okresie od 13 czerwca do 20 sierpnia 2014r. w miejscowość P., gmina O., powiat (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w</p>	

		<p>kwocie 317.005,50 zł w ten sposób, iż wprowadził w błąd oraz wyzyskał błąd prezesa pokrzywdzonej spółki (...) oraz pracownika pokrzywdzonego T. S., co do trudnej sytuacji finansowej i majątkowej swojego przedsiębiorstwa (...) z siedzibą w P. uniemożliwiającej dokonanie przez oskarżonego zapłaty za towary w postaci mleka w proszku odtłuszczonego i mleka w proszku pełnego w terminach wskazanych w fakturach VAT uzgodnionych z pokrzywdzonym poprzez dokonanie, przez podległych mu pracowników J. H. (1) i I. C., zamówień od pokrzywdzonego towarów w postaci mleka w proszku odtłuszczonego i mleka w proszku pełnego bez zamiaru dokonania za nie zapłaty w terminach wskazanych w fakturach VAT uzgodnionych z pokrzywdzonym, działając tym samym na szkodę pokrzywdzonego</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>nawiązanie i trwanie w latach 2011-2014 przebiegającej bez zakłóceń współpracy handlowej pomiędzy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. a</p>	<p>bezsporne a ponadto:</p>		

PPUH (...) z siedzibą w P. W. Ł.		
wyjaśnienia oskarżonego	k. 104v-107, 116-119,	
zeznania świadka Z. S.	k. 60-61, 201-202, 127v-129 (akta sądowe)	
częściowo zeznania świadek I. C.	k. 187-188, 135v-137 (akta sądowe)	
zeznania świadka A. D. (1)	k. 67-68, 420-421 (II K 361/17), 142v-146 (akta sądowe)	
zeznania świadek H. K. (1)	k. 176v-178 (akta sądowe), 425-429 (II K 361/17)	
zeznania świadka S. S. (1)	k. 183v-184 (akta sądowe), 111-113, 464-466 (II K 361/17)	
częściowo zeznania świadka M. D.	k. 197-199, 153v-157 (akta sądowe), 183-188, 400-402 (II K 361/17)	
zeznania świadka P. K.	k. 206v-207 (III K 7/19), 205-206, 534-536 (II K 361/17), 2065	
zeznania świadek R. D.	k. 209v-210	
zeznania świadek B. C.	k. 210v-211(III K 7/19), 90-92, 402-403 (II K 361/17), 287-290 (X GC 756/16)	
zeznania świadek M. L. (1)	k. 204v-205	
zeznania świadek M. L. (2)	k. 205-206	

zeznania świadek K. W. (1) (uprzednio D.)	k. 230v-231	
wiadomość email z zakresem obowiązków	k. 151-152	
skazanie M. D. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzebnicy z dnia 18 czerwca 2018 r., sygn. akt II K 361/17 za czyn z 266 § 1 k.k. polegający na tym, iż w dniu od lipca 2013 r. do 31 lipca 2014 r. w P. oraz K., wbrew przyjętemu na siebie zobowiązaniu do zachowania tajemnicy przedsiębiorstwa, jako dyrektor handlowy - osoba wykonująca czynności handlowe i marketingowe w firmie (...) z/s w P. przy ul. (...) W. L. oraz wbrew zakazowi zawartemu w art. 11 ust. 1 i 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji z 16 kwietnia 1993 r. ujawnił i wykorzystał informacje przedsiębiorstwa PPUH (...) w postaci cen hurtowych, cen zakupu, cen sprzedaży, cen minimalnych, prowizji, marż, struktur zamówień, bazy klientów i kontrahentów i innych informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, z którymi zapoznał się w związku z wykonywaną pracą i pełnioną funkcją dyrektora handlowego w konkurencyjnej firmie (...) Sp. z o.o.	odpis wyroku z uzasadnieniem z k. 289	

zamówienie w okresie od 13 czerwca 2014 r. do 20 sierpnia 2014 r. przez PPUH (...) od (...) Sp. z o.o. towaru w postaci mleka w proszku odłuszczonego i mleka w proszku pełnego o łącznej wartości 317.005,50 zł i brak dokonania zapłaty za te towary	bezsporne a ponadto:		
kserokopie faktur	k. 9-10, 14., 16, 19, 23, 27		
kserokopia raportu spedycyjnego	k. 11		
kopia potwierdzenia zamówienia	k. 12, 17, 21, 21, 25, 28		
kserokopia dyspozycji zakupu	k. 13, 18, 22, 26, 29,		
kserokopia WZ	k. 11, 20, 24		
wyjaśnienia oskarżonego	k. 104v-107, 116-119,		
zeznania świadka Z. S.	k. 60-61, 201-202, 127v-129 (akta sądowe)		
- złożenie przez W. L. w dniu 21 sierpnia 2014 r. wniosku do Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej VIII Wydział Gospodarczy ds. Upadłościowych i Naprawczych we W. o ogłoszenie upadłości z możliwością zawarcia układu; - ogłoszenie postanowieniem Sądu Rejonowego dla	bezsporne a ponadto:		

<p>Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu Wydział VIII Gospodarczy upadłości - z możliwością zawarcia układu W. L. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą PPUH (...) w P.;</p> <p>- zmiana w dniu 29 kwietnia 2015 r. postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu Wydział VIII Gospodarczy ds. Upadłościowych i Naprawczych z postępowania z możliwością zawarcia układu na postępowanie (...) PPUH (...) i powołanie syndyka masy upadłości w osobie A. D. (1)</p>			
wniosek o ogłoszenie upadłości	k. 30-33		
pismo z uzasadnieniem propozycji układowych	k. 34-44		
zawiadomienie o ogłoszeniu upadłości dłużnika	k. 47-48		
propozycje układowe	k. 49		
postanowienie o ogłoszeniu upadłości wraz z zarządzeniami	k. 50, 128-132		
zestawienie wierzytelności	k. 51		
zawiadomienie o zmianie sposobu prowadzenia upadłości	k. 53		

postanowienie o powołaniu syndyka masy upadłości	k. 54		
wniosek o likwidację majątku	k. 181		
<p>- posiadanie przez PPUH (...) wg stanu na dzień 5 września 2014 r. rzeczywistej możliwości wywiązania się ze swoich zobowiązań wobec (...) Sp. z o.o.;</p> <p>- zmniejszenie przychodów firmy w 2014 r. (do września) o 30% względem średniej z lat 2012-2013</p> <p>- posiadanie przez PPUH (...) w latach 2012-2014 bardzo niskiej lecz stałej płynności pozwalającej na regulowanie zobowiązań, uzależnienie od terminowych spływów należności</p>	pisemna opinia biegłego z zakresu ekonomii, rachunkowości i finansów wraz z ustną opinią uzupełniającą	k. 264-275, 320-321v	
zestawienia i sprawozdanie nadzorca sądowego	k. 133-164, 165-183		
3.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	W. L.	czyn opisany w pkt. I. części wstępnej wyroku	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>wypełnienie przez oskarżonego W. L. znamion przestępstwa oszustwa polegającego na tym, iż w okresie od 13 czerwca do 20 sierpnia 2014r. w miejscowość P., gmina O., powiat (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 317.005,50 zł w ten sposób, iż wprowadził w błąd oraz wyzyskał błąd prezesa pokrzywdzonej spółki (...) oraz pracownika pokrzywdzonego T. S., co do trudnej sytuacji finansowej i majątkowej swojego przedsiębiorstwa (...) z siedzibą w P. uniemożliwiającej dokonanie przez oskarżonego zapłaty za towary w postaci mleka w proszku odtłuszczonego i mleka w proszku pełnego w terminach wskazanych w fakturach VAT uzgodnionych z pokrzywdzonym poprzez dokonanie, przez podległych mu pracowników J. H. (1) i I. C., zamówień od pokrzywdzonego towarów w postaci mleka w proszku odtłuszczonego i mleka</p>	<p>dowody jak w punkcie 1.1.</p>		

w proszku pełnego bez zamiaru dokonania za nie zapłaty w terminach wskazanych w fakturach VAT uzgodnionych z pokrzywdzonym, działając tym samym na szkodę pokrzywdzonego			
4. OCena DOWOdów			
4.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1		<p>wyjaśnienia oskarżonego W. L.</p> <p>Sąd w zasadniczej części - albowiem znajdowały potwierdzenie w relacjach świadków i zgromadzonej dokumentacji - za wiarygodne uznał wyjaśnienia oskarżonego W. L., w których ten nie przyznał się do popełnienia zarzucanego jemu czynu oszustwa i przedstawił szereg okoliczności związanych z funkcjonowaniem PPHU (...), przyczyn pogorszenia sytuacji majątkowej w drugiej połowie 2014 r., podjętych przez oskarżonego próbach wyjścia z kryzysu jak i współpracą ze spółką (...).</p> <p>Za wiarygodne zatem należało uznać wyjaśnienia oskarżonego, w których wskazywał, iż nie planował upadłości</p>	

	<p>swojej firmy, a w maju 2014 r. zwrócił się o pomoc do restrukturyzatora A. D. (1) i doradcy S. S. (1). Świadczenie ci potwierdzili tę okoliczność, jak i to, iż wtedy sytuacja firmy przedstawiała się stabilnie.</p> <p>Potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym znajdowała również opisywana przez oskarżonego doniosła rola w firmie (...), który współpracował z oskarżonym kilkanaście lat i znał wszystkie informacje dot. firmy, jak i to, iż pod koniec czerwca złożył wypowiedzenie, a razem z nim do konkurencyjnej firmy (...) sp. z o.o. odeszła m.in. K. W. (1) i kluczowy handlowiec K. W. (2), jak i inni pracownicy PPUH (...).</p> <p>Świadek Z. S. potwierdził również, iż oskarżony na początku 2015 r. przekazał jego spółce dane klienta niemieckiego, który dokonywał u niego następnie zamówień.</p>	
	<p>zeznania świadka Z. S.</p> <p>zeznania świadka - prezesa zarządu spółki P. - na okoliczność stałej współpracy od 2011 r. z firmą oskarżonego tj. PPUH (...) i braku spłaty zaciągniętych w okresie 13 czerwca 2014 r. do 20 sierpnia 2014 r. zobowiązań</p>	

znajdowały potwierdzenie m.in. w wyjaśnieniach oskarżonego dlatego brak było podstaw do ich kwestionowania. Świadek wskazywał, iż obrót pomiędzy obiema firmami kształtował się na poziomie ok. 100-150 tysięcy złotych miesięcznie i oprócz ww. okresu brak było jakichkolwiek problemów związanych z płatnościami. Wiarygodne i znajdujące potwierdzenie w materiale dowodowym były także zeznania świadka dotyczące okoliczności związanymi z upadłością firmy (...). Świadek wskazywał, iż w momencie gdy dowiedział się o zgłoszeniu upadłości spółki oskarżony poinformował go, iż majątek firmy (...) jest duży na tyle, że pozwoli na spłatę całości zobowiązań wobec P.. Świadek wskazywał, iż w dniu 9 września 2014 r. udał się wraz z synem M. S. (1) na spotkanie z oskarżonym, w którym ten poinformował mężczyznę o "wrogim przejęciu" ze strony pracowników oraz poinformował na brak możliwości płatności faktur z uwagi na nadzór A. D. (1) nad majątkiem firmy. Gdy w kwietniu 2015 r. otrzymał informację o zmianę trybu postępowania likwidacyjnego z układowego na likwidacyjne, spotkał się ponownie z A. D.. Ten poinformował go,

	<p>iz majątek oskarżonego jest dostatecznie duży aby zaspokoić wierzycieli, w tym P.. W kolejnych zeznaniach świadek wskazywał, iż telefonicznie w sprawie zamówień kontaktowali się z nim oskarżony, I. C. i J. H. (2), a następnie tych dwoje ostatnich składało zamówienia.</p> <p>Zeznania świadka złożone na rozprawie akcentowały jednak rolę M. D., gdy świadek wskazywał, iż to właśnie ten ostatni w pierwszej kolejności prowadził negocjacje i składał zamówienia z firmy (...). Zamówienia można było złożyć telefonicznie bądź w każdej innej formie.</p> <p>Świadek potwierdził wskazywane przez oskarżonego okoliczności związane z przekazaniem przez oskarżonego jednego z klientów (...) spółce (...) i złożenie przez tę spółkę 2-3 zamówień.</p> <p>Świadek podnosił, iż ostatni raz możliwości płatnicze firmy (...) weryfikował za pomocą firm wywiadowczych na przełomie 2013 i 2014 r.</p>		
1.1.1		<p>wyjaśnienia oskarżonego W. L.</p> <p>jw.</p>	
	<p>częściowo zeznania świadek I. C.</p>		

Sąd za wiarygodne uznał zeznania świadek - zatrudnionej w firmie (...) na stanowisku handlowca - składane w toku postępowania przygotowawczego na okoliczność procedury składania zamówień. Świadek wskazywała, iż to z księgowości i od właściciela firmy (oskarżonego) otrzymywała informacje, że ma zamawiać towar, a reszta "ją nie interesowała". Przed Sądem świadek potwierdziła również fakt składania dyspozycji zamówień towaru objętych zarzutem a/o. Jakkolwiek nie sposób było odmówić wiarygodności zeznaniom świadek gdy podkreślała wiodącą rolę M. D. w dziale handlowym (...), tak Sąd nie uwzględnił zeznań w części, gdy odnosząc się nawet do zamówień z sierpnia 2014 r. (czyli z okresu, w którym M. D. nie było już w firmie) wskazywała - odmiennie niż w śledztwie - że zarówno to zamówienia jak i inne wynikały z polecenia M. D.. Chwilę później zresztą świadek nie potrafiła wskazać, dlaczego w swoich poprzednich zeznaniach nie wskazała na osobę M. D. i dodawała, iż wydaje się jej, iż oskarżony W. L. musiał wiedzieć o wychodzących zamówieniach.

	<p>Świadek wskazywała ponadto, iż płatnościami w firmie zajmował się oskarżony, co było zgodne z treścią zeznań m.in. H. K. (2) i M. L. (2).</p>	
	<p>zeznana świadka A. D. (1)</p> <p>zeznania świadka - syndyka masy upadłościowej firmy (...) - były przydatne do podjęcia ustaleń w zakresie sytuacji finansowej spółki, powodów tej sytuacji jak i postawy oskarżonego wobec tych okoliczności.</p> <p>Świadek wskazywał, iż w maju 2014 r. został poproszony przez oskarżonego o sprawdzenie finansów firmy (...), wyniki były dobre, a firma nie była zagrożona upadłością. Pomiędzy majem a sierpniem zaś nastąpił radykalny spadek obrotów, z którym świadek nigdy nie spotkał się. Świadek powołując się na swoje doświadczenie wskazywał, iż nie mogło to mieć naturalnej przyczyny i było spowodowane celowym działaniem dyrektora handlowego - M. D. - który odszedł do konkurencyjnej firmy, a wraz z nim odeszła duża liczba innych pracowników i to spowodowało wielomilionowe straty.</p> <p>Świadek tłumaczył, iż przy 20% spadku</p>	

sprzedaży zasadne było wprowadzenie działań naprawczych i ogłoszenie układu, a firma (...) posiadała w majątku nieruchomości, które nie były niezbędne do prowadzenie działalności i restrukturyzację. Do masy upadłości wróciły wszystkie nieruchomości i pojazdy, które były przedmiotem darowizn oskarżonego. W ocenie świadka oskarżony był zatroskany spłatą długu i wierzycieli. Świadek nie miał wiedzy o szczegółach transakcji ze spółką (...). Jakkolwiek w jego ocenie kwoty wypłat właścicielskich ze strony oskarżonego były nadmierne, jednakże był do tych wypłat uprawniony. Świadek tłumaczył, że (...) korzystała z instrumentów finansowych, faktoringu a wiele transakcji było ubezpieczonych co minimalizowało ryzyko.

Świadek zeznawał, iż zarówno wyniki firmy, które otrzymał i wola ze strony oskarżonego świadczyły o tym, iż firmę można było jeszcze "ratować". Żeby jednak do tego doszło, musiała ona prowadzić działalność handlową, a handel towarem innym, niż się produkuje zwiększa paletę oferty. Dla syndyka naturalnym było, iż przy działalności układowej nie można było zaprzestać prowadzenia

podstawowej działalności. Brak było okoliczności pozwalających na uznanie, iż wniosek o upadłość układową jest nieuzasadniony, a wniosek taki został zatwierdzony przez sąd. Co istotne, świadek podnosił, iż gdyby udało się zawrzeć i wykonać układ, to wierzyciele zostaliby zaspokojeni.

Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania wiarygodności zeznań świadka składanych w sprawie o sygn. akt II 316/17 odnoszących się do sytuacji finansowej (...), w których to wskazywał, iż w maju 2014 r. doszło do obniżenia sprzedaży o 20% a do końca 2014 r. sprzedaż była o 50% niższa w stosunku do poprzedniego roku co wynikało z odejścia handlowców z firmy. W 2015 r. miał miejsce regres, sprzedaż spadła o 90% w stosunku do 2014 r. Świadek wskazywał również, iż w postępowaniu układowym były miesiące, że firma wypracowywała zysk i istniała realna szansa, aby ją wyprowadzić z trudnej sytuacji.

Świadek wskazywał ponadto, iż (...) w swoich zasobach posiadała 58 działek budowlanych w L. mogących być przeznaczonych na spłatę wierzycieli, na rachunku maklerskim oskarżonego

	<p>nie wykazano znaczących operacji, a jedyne transakcje walutowe miały miejsce z zagranicznymi kontrahentami.</p>	
	<p>zeznania świadek H. K. (1)</p> <p>zeznania świadek - głównej księgowej w firmie (...) w okresie od 2004 do 2011 r. - były przydane do ustaleń dot. kondycji finansowej firmy oraz roli w niej M. D.. Świadek podnosiła, iż problemy z płatnościami rozpoczęły się na początku sierpnia 2014 r., wcześniej były regulowane z opóźnieniami.</p> <p>Tłumaczyła, iż do sierpnia 2014 r. Korona generowała zyski z działalności aż do dnia ogłoszenia upadłości regularnie opłacane były wynagrodzenia pracowników i ZUS. Wskazywała, iż do czerwca 2014 r. zyski wynosiły powyżej pół miliona złotych, na koniec sierpnia kwota ta zredukowała się do 230-240 tysięcy złotych. W sierpniu toczyły się rozmowy m.in. z panem D. i S. - który w sierpniu przejął obowiązki dyrektora handlowego - w celu poprawy sytuacji spółki. Wcześniej firma inwestowała w rozwój, pod koniec 2013 r. zakupiła linię do obierania jabłek, która miała podwoić wydajność produkcji jabłek prażonych i marmolad,</p>	

firma otrzymała także dotację unijną. Dane finansowe firmy były audytowane przez instytucje finansujące takie jak R., (...) czy (...). Na podstawie sprawozdania finansowego sporządzonego na dzień 30 czerwca 2014 r. odnowiono w R. linie kredytowe.

Świadek podnosiła, iż w firmie towar mógł być zamawiany przez p. D. albo p. H.. Oskarżony miał duże zaufanie do M. D., który pełnił funkcję dyrektora handlowego i posługiwał się stopką mailową i pieczętą dyrektora handlowego, ale ten nadużył zaufania oskarżonego. Świadek podnosiła, iż po ustaleniu rygorów kontraktów i zasad współpracy M. D. szefował działowi handlowemu i koordynował sprawy handlowców. Płatności zobowiązań były monitorowane i zgłaszane do finansowania oskarżonemu.

Świadek zeznawała, iż M. D. oraz inni handlowcy mogli w 2014 r. dokonywać zamówień bez akceptacji oskarżonego W. L..

zeznanie świadka M. D.

oceniając zeznanie ww. świadka Sąd w pierwszej

kolejności miał na
względzie, iż
prawomocnym wyrokiem
Sądu Rejonowego w
Trzebnicy z dnia 18
czerwca 2018 r., sygn. akt
II K 361/17 został on
skazany za czyn z art. 266
§ 1 k.k. na szkodę (...).

Świadek został uznany
winnym tego, iż w dniu
od lipca 2013 r. do
31 lipca 2014 r. w P.
oraz K., wbrew przyjętemu
na siebie zobowiązaniu
do zachowania tajemnicy
przedsiębiorstwa, jako
dyrektor handlowy - osoba
wykonująca czynności
handlowe i marketingowe
w firmie (...) z/s w
P. przy ul. (...) W.
L. oraz wbrew zakazowi
zawartemu w art. 11 ust.
1 i 2 ustawy o zwalczaniu
nieuczciwej konkurencji z
16 kwietnia 1993 r. ujawnił
i wykorzystał informacje
przedsiębiorstwa PPUH
(...) w postaci cen
hurtowych, cen zakupu,
cen sprzedaży, cen
minimalnych, prowizji,
marż, struktur zamówień,
bazy klientów i
kontrahentów i innych
informacji stanowiących
tajemnicę
przedsiębiorstwa, z
którymi zapoznał się w
związku z wykonywaną
pracą i pełnioną funkcją
dyrektora handlowego w
konkurencyjnej firmie (...)
Sp. z o.o.

Dlatego też, mając nie
tylko na uwadze powyższe,
ale również m.in. treść

wyjaśnień oskarżonego i świadka A. D. (1) Sąd odrzucił tę część zeznań świadka, w których ten starał się zminimalizować swój wpływ na działalność i rezultaty finansowe firmy (...) wskazując, iż de facto był jedynie wykonawcą "celów narzuconych przez szefa" tj. oskarżonego. Dlatego też z dużą dozą ostrożności należało podchodzić do zeznań świadka w których opisywał szereg transakcji firmy, zatory płatnicze itd. i powody odejścia z pracy - mając na względzie genezę tych problemów.

Świadek nie był także w sposób jednoznaczny na rozprawie wskazać, czy kwestia zakupów od P. musiała być każdorazowo akceptowana przez oskarżonego.

Jako niewiarygodną należało ocenić tę część zeznań świadka, w której zaprzeczał, iż mimo posługiwania się mailem ze stopką "dyrektor handlowy" czy też pieczętką jego rola w firmie (...) w zasadzie nie różniła się wiele od pozycji handlowców w firmie.

Sąd odrzucił również tę część zeznań, w której świadek przyczyny problemów (...) upatrywał w rzekomym przegraniu przez oskarżonego dużej ilości pieniędzy na giełdzie walutowej, albowiem nie znajdowały one

	<p>potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.</p>	
	<p>częściowo zeznania świadka P. K.</p> <p>Sąd uwzględnił zeznania świadka, w których ten odnosił się do okoliczności przejścia szeregu pracowników firmy (...) do jego firmy. Świadek wskazywał, iż inicjatorem przejścia pracowników do jego firmy był prawdopodobnie M. D., z którym świadek - po odejściu ww. z (...) - stworzył firmę (...). Świadek zeznawał także, iż prawdopodobnie było tak, iż pracownicy którzy przeszli do niego z (...) przyprowadzili ze sobą także kontrahentów (...).</p> <p>Zeznań świadka jakoby źródłem problemów finansowych (...) miała być gra oskarżonego na giełdzie walutowej Sąd nie uwzględnił, albowiem nie znajdowała ona potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. W świetle wyroku skazującego M. D. z ostrożnością należało również ocenić tę część zeznań świadka w której wskazywał, iż ww. nie wykonywał usług na rzecz (...) Sp. z o.o. gdy pracował jeszcze w (...).</p>	
	<p>zeznania świadka S. S. (1)</p>	

	<p>zeznania świadka, iż na wiosnę 2014 r. sytuacja firmy (...) była stabilna znajdowały potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego i zeznaniach świadka A. D. (1). Świadek wskazywał, iż pełnił w firmie funkcję doradcy ds. marketingu, a w firmie przekazywano mu, iż M. D. jest dyrektorem handlowym. Świadek zeznawał nadto, iż o planie upadłości pracownicy dowiedzieli się w sierpniu 2014 r. podczas zebrania, a on sam redagował część wniosku dotyczącą analizy (...) mocnych i słabych stron firmy.</p>	
	<p>zeznania świadek R. D.</p> <p>Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań świadek - księgowej w (...) od 2006 do końca grudnia 2014 r. - składanych na okoliczność funkcjonowania firmy i obiegu dokumentów. Zeznawała, iż oskarżony decydował o wykupie faktury w factoringu, a od M. D. nie uzyskiwała nigdy poleceń zapłaty faktury. Świadek nie miała wiedzy dot. przyczyny upadłości firmy.</p>	
	<p>zeznania świadek B. C.</p> <p>Świadek - handlowiec w firmie (...) - odnosząc się do roli M. D.</p>	

wskazywała, iż z uwagi na doświadczenie doradzał innym handlowcom w zakresie handlu. Zeznawała, iż gdy sama zamawiała towary przychodziła do oskarżonego i musiała zweryfikować, czy są na zakupy środki. To oskarżony decydował o płatnościach bo tylko on był do nich upoważniony. Świadek podnosiła, iż w dziale zakupów, gdy firmy nie ograniczały finanse, handlowiec dokonywał zakupów na podstawie zapotrzebowania. Gdy sytuacja się pogorszyła, oskarżony musiał wiedzieć o każdym zapotrzebowaniu bo to on decydował o uiszczaniu za nie należności.

Świadek podtrzymała również swoje zeznania złożone w sprawie X GC 756/16

świadek - handlowiec w firmie (...) wskazywała, iż oskarżony wiedział o wszystkich zakupach, bo robił też wszystkie przelewy kiedy świadek zajmowała się zakupami, musiała informować o nich oskarżonego. M. D. był bardziej doświadczonym pracownikiem. Wszystkie kontrakty musiały mieć akceptację oskarżonego. Świadek tłumaczyła, iż oskarżony musiał wszystko akceptować w firmie. Świadek zeznawała, iż oskarżony

był żywotnie zainteresowany tym, co dzieje się w dziale sprzedażowym. Specyfika firmy była taka, że o dużych transakcjach oskarżony musiał wiedzieć, a drobne sprzedaże do detalistów w granicach kilku tysięcy złotych, które handlowiec mógł dokonywać samodzielnie w ramach przyznanego limitu kredytowego. Oskarżony miał wgląd do kontraktów i wydawał zgodę na zawarcie kontraktu z klientem w danym kształcie. Uzgodnione warunki musiały być zaakceptowane przez oskarżonego. Świadek wątpiła, iż można była zawrzeć kontrakt bez wiedzy oskarżonego

**zeznania świadek K.
W. (1) (uprzednio D.)**

Sąd z ostrożnością podszedł do oceny zeznań świadek - byłej żony M. D. - zeznającej m.in. na okoliczności związane z rolą ww. w firmie (...).

Sąd z uwagi na uznane w tym zakresie za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego i świadek H. K. (1) odrzucił tę część zeznań świadek, w których umniejszała ona rolę którą M. D. pełnił w firmie (...).

Twierdzenia zaś świadek, iż jednym z głównych powodów pogorszenia sytuacji firmy (...) było

	<p>strata przez oskarżonego dużej sumy pieniędzy na giełdzie walutowej nie znajdowały potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym i jako takie należało je odrzucić.</p>	
	<p>zeznania świadek M. L. (1)</p> <p>w mniejszym stopniu znaczenie dla ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie miały zeznania ww. świadek, albowiem zatrudniona ona została już we wrześniu 2014 r. a zatem po złożeniu wniosku o upadłość.</p> <p>Świadek wskazywała, iż wskutek przejęcia dużej grupy klientów przez dyrektora handlowego M. D. firmy obroty w firmie spadły, a utracone zyski przeszły na firmę (...). Do tej też firmy przeniosło się kilkoro pracowników. Świadek wskazywała, iż o zamówieniach decydowali handlowcy, nie miała jednak wiedzy, czy oni sami o tym decydowali. Po ogłoszeniu upadłości oskarżony dołączył do handlowców i był zaangażowany w działalność firmy.</p>	
	<p>zeznania świadek M. L. (2)</p> <p>świadek wskazywała, iż kiedy w marcu 2014 r. zaczęła pomagać oskarżonemu w firmie,</p>	

	<p>sytuacja finansowa była dobra i były planowane inwestycje. W maju zwolnił się pierwszy handlowiec, następnie dyrektor handlowy M. D. i inni pracownicy. Świadek wskazywała, iż M. D. decydował w dziale handlowym o dużych kontraktach i składaniu zamówień, a księgowa D. była upoważniona do dysponowania kwotą 10.000 zł i dokonywania na wskazanie działu handlowego przelewów. Płatnościami w wyższych kwotach zajmował się oskarżony</p>	
	<p>wiadomość email z zakresem obowiązków</p> <p>brak podstaw do kwestionowania wiarygodności i prawdziwości dowodu</p>	
		<p>odpis wyroku z uzasadnieniem</p> <p>brak podstaw do kwestionowania wiarygodności i prawdziwości dowodu</p>
		<p>dokumentacja przywołana w przy faktach uznanych za bezsporne</p> <p>brak podstaw do kwestionowania wiarygodności i prawdziwości dowodów</p>

		<p><i>pisemna opinia biegłego M. S. (2) z zakresu rachunkowości i finansów wraz z opinią ustną złożoną na rozprawie w dniu 18.10.2021 r.</i></p> <p>brak podstaw do kwestionowania konkluzji przedstawionych w sporządzonej przez profesjonalny podmiot, a w swej treści szczegółowej, zrozumiałej i pełnej opinii. Wskazać należy, iż przy sporządzaniu opinii biegły dysponował najszerszym materiałem dowodowym i jako jedyny biegły zapoznał się także z materiałami - w tym dokumentacją księgową - będącą w posiadaniu syndyka.</p> <p>Opinia biegłego sporządzona na okoliczność określenia sytuacji finansowej PPHU (...) w latach 2013-2014 oraz ustalenia co i kiedy było ewentualnym powodem pogorszenia się sytuacji finansowej tego podmiotu we wskazanym powyżej okresie, a także okoliczności, czy w momencie zamawiania towaru od (...) Sp. z o.o. w okresie 13 czerwca do 20 sierpnia o łącznej wartości 317.005,50 zł oskarżony miał rzeczywistą możliwość wywiązania się ze swoich zobowiązań - zapłaty za zamówiony towar - pisemna</p>	
--	--	--	--

opinia biegłego w sposób staranny, z wyjaśnieniem przyjętej metodologii i wnioskami zaprezentowanym w sposób jasny i czytelny udzielała odpowiedzi na wyżej przedstawione pytania.

Biegły rozpoczął analizę sytuacji finansowej PPHU (...) od wyodrębnienia trzech okresów porównawczych związanych z czasem gdy oskarżony sprawował zarząd nad firmą i składał - w dniach 31 grudnia 2012 i 2013 r. oraz 2 września 2014 r. sprawozdania finansowe.

Biegły opiniował, iż analiza bilansu za lata 2013 do września 2014 r. nie wskazywała na pogorszenie sytuacji przedsiębiorstwa w stosunku do końca roku 2012 r. jednakże wskazywał, iż suma bilansowa za 2014 r. wykazywała w porównaniu do poprzednich lat spadek wartości aktywów obrotowych i zobowiązań. Spadek aktywów obrotowych w ocenie biegłego mógł być związany z ograniczeniem ich wartości wskutek spadku obrotu w ostatnim badanym okresie. Jednocześnie stała wartość aktywów trwałych (oscylująca każdorazowo w latach 2012-2014 wokół kwoty 12 mln zł) była wyznacznikiem stabilności

sytuacji finansowej przedsiębiorstwa.

Biegły dokonał również analizy przychodów i zysków netto firmy ze sprzedaży w przywołanych wyżej 3 okresach, konkludując, iż w latach 2013 r. oraz do września 2014 r. nastąpiła poprawa rentowności z działalności firmy w latach 2013-2014 r., albowiem stosunek kosztów sprzedanych produktów do przychodów ze sprzedaży był niższy o 3% niż w roku 2012 i wynosił 89%.

Zysk osiągnięty za rok 2014 r. (do 2 września) wynosił blisko 211 tys. zł wobec 704 tys. zł za rok 2013 r. i 235 tys. zł za rok 2012 r. co jednoznacznie ukazywało, iż najbardziej rentowny dla firmy był rok 2013.

Biegły opiniując w zakresie płynności firmy w latach 2012-2014 wskazywał, iż (...) posiadał bardzo niską - aczkolwiek stałą - płynność, była w stanie regulować swoje zobowiązania ale była bardzo zależna od terminowych spływów należności.

W zakresie oceny ryzyka upadłości biegły opiniował, iż w latach 2012-2013 przedsiębiorstwo było na skraju niewypłacalności natomiast w roku 2014 r. dostrzec można było polepszenie się sytuacji

finansowej firmy. Metoda ta - nazywana testem W. - polegała na ocenie, czy w potrzebie szybkiej likwidacji przedsiębiorstwa i sprzedaży majątku starczyłoby środków na pokrycie zobowiązań. I tak jak w latach 2012-2013 wskaźnik ten znajdował się na minusie, tj. nie pozwalałby (...) na pokrycie swoich zobowiązań tak na dzień 2 września 2014 r. wynosił on 395 tys. zł co oznaczałoby, iż pokrycie zobowiązań byłoby możliwe. Drugi metoda - wskaźnik A. - polegał na ocenie wskaźników finansowych związanych z funkcjonowaniem danej firmy tj. płynności aktywów, ich zyskowości, rotacji aktywów oraz skalę dźwigni finansowej przedsiębiorstwa. Analiza dokonana przez biegłego wykazywała, iż w latach 2012-2014 wskaźnik zagrożenia upadłości przedsiębiorstwa był wysoki a we wrześniu 2014 r. (wskaźnik 2,88) zagrożenie to było większe niż w roku 2013 (3,31) i 2012 (3,22).

Dokonując analizy wypłacalności przedsiębiorstwa (...) w okresie 13.06-20.08.2014 r. wobec (...) Sp. z o.o. biegły dokonał analizy stanu aktywów płynnych na dzień dokonania czynności

zakupu. Powyższe doprowadziło biegłego do ustalenia, iż momencie zakupu towaru od P. płynność bieżąca (...) (2 978 686,73 zł) była 9,4 razy większa niż jej zobowiązanie (317,005,50 zł).

Biegły opiniując na rozprawie w dniu 18.10.2021 r. podtrzymał swoją pisemną opinię. Dodał, iż na przestrzeni badanych lat rotacja zobowiązań przedsiębiorstwa zwiększała się, co miało bezpośredni wpływ na terminowość regulowania zobowiązań tj. problemy ze spłatą najpóźniej powstałych. Biegły termin "cyklu środków pieniężnych" zobrazował jako różnicę pomiędzy sumą czasu, jaką towar leży na magazynie oraz środków uzyskanych za sprzedany towar a czasem w jakim średnio powinno się spłacić zobowiązanie. W (...) ten cykl w roku 2013 wynosił -40 dni a na początku września wzrósł od -98 dni co było konsekwencją wzrostu rotacji zobowiązań od 83 do 166 dni.

Przychody (...) za pierwsze 8 miesięcy 2014 r. było ok. 30% niższe od średniej z lat 2012-2013. Biegły wskazywał, iż okoliczności mających na to wpływ mogło być wiele a jedną z nich mógł być fakt przejścia

		<p>pracowników (...) do konkurencji.</p> <p>Odnosząc się do możliwości zapłaty w terminie zobowiązania wobec spółki (...) biegły wskazywał, iż teoretycznie (...) miała gotówkę, tylko, że zamiast zapłacić spółce (...) zapłaciła inne faktury. Biegły opiniował, iż dla zachowania ciągłości finansowej zdarzają się sytuacje, w których podmiot jest winny pieniądze jednym podmiotom, żeby móc zapłacić innym podmiotom. Biegły odniósł się do również do wniosku pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego dotyczących struktury zobowiązań (...) wskazując, iż opinię w tym przedmiocie powinien wykonać ewentualnie biegły księgowy ale nie miałyby ona wpływu na wnioski z opinii biegłego w niniejszej sprawie.</p>	
	<p>zestawienia i sprawozdanie nadzorcy sądowego</p> <p>brak podstaw do kwestionowania wiarygodności i prawdziwości dowodów</p>		
<p>4.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</p>			

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
		<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>Sąd nie uwzględnił tej części wyjaśnień oskarżonego, w której wskazywał on, iż nie miał wiedzy o dokonaniu przedmiotowych zamówień do spółki (...), uznając, iż w świetle przekazywanych m.in. przez byłych pracowników firmy informacji dotyczących jego zaangażowania w codzienną działalność firmy jak i tego, iż w obliczu wiedzy oskarżonego o narastających problemach związanych z zmniejszeniem obrotów i dochodów firmy, zasady doświadczenia życiowego nakazywały uznać, iż musiał on mieć wiedzę o składanych zamówieniach, w szczególności w kwotach jak opisana w zarzucie a/o. Nadto część tych zamówień miała już miejsce w okresie, w którym w PPUH (...) nie pracował już M. D.</p>	
	<p>opinia biegłego G. W. z zakresu rachunkowości i finansów</p>		

	wobec odmowy sporządzenia przez biegłego opinii uzupełniającej do opinii Sąd oparł się na opinii sporządzonej przez biegłego M. S. (2).		
5. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	I.	W. L.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>W ocenie Sądu, zgromadzony materiał dowodowy nie pozwalał na uznanie, iż oskarżony W. L. dopuścił się popełnienia zarzucanego jemu przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. czy też innego przestępstwa w granicach wyznaczonych aktem oskarżenia.</p> <p>Oskarżyciel subsydiarny wypełnienia znamion przestępstwa oszustwa przez oskarżonego dopatrywał się we wprowadzeniu oraz wyzyskaniu błędu prezesa pokrzywdzonej spółki (...) oraz pracownika pokrzywdzonego T. S. co do trudnej sytuacji finansowej i majątkowej swojego przedsiębiorstwa (...) z siedziba w P., uniemożliwiającej dokonanie przez oskarżonego zapłaty za</p>			

towary w postaci mleka w proszku w terminach wskazanych w fakturach VAT uzgodnionych z pokrzywdzonym poprzez dokonanie, przez podległych mu pracowników J. H. (1) i I. C., zamówień bez zamiaru dokonania za nie zapłaty w terminach wskazanych w fakturach VAT uzgodnionych z pokrzywdzonym, działając tym samym na szkodę pokrzywdzonego, wskutek czego doszło do doprowadzenia (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 317.005,50 zł.

Przestępstwo stypizowane w art. 286 § 1 k.k. polega na motywowanym celem osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez wprowadzenie jej w błąd, wyzyskanie błędu lub niezdolności do nienależytego pojmowania przedsiębranej czynności. Wprowadzenie w błąd oznacza zachowanie prowadzące do wywołania (powstania) u danej osoby błędu, a więc fałszywego odzwierciedlenia rzeczywistości w świadomości danej osoby. Może zostać ono osiągnięte przez przemilczenie, zaniechanie poinformowania o faktycznym stanie rzeczy.

Wprowadzenie w błąd może następować także za pomocą tzw. faktów konkludentnych, a mianowicie takiego zachowania sprawcy, z którego pokrzywdzony sam ma – według zamiaru sprawcy – wysunąć błędne wnioski.

Wprowadzenie w błąd może przybierać postać przemilczenia, a więc nieprzekazania przez sprawcę informacji dotyczących prawdziwego stanu rzeczy. Przemilczenie stanowi więc formę ukrycia przed osobą rozporządzającą mieniem pewnych faktów, zjawisk, okoliczności itp., których nieświadomość powoduje powstanie błędnego wyobrażenia o rzeczywistości (vide: wyrok SN z dnia 19 lipca 2007 r., V KK 384/06).

Należy podkreślić, że wprowadzenie w błąd przez zaniechanie - zatajenie istotnych z punktu widzenia decyzji o rozporządzeniu informacji - musi występować łącznie z działaniem polegającym na przedstawieniu pokrzywdzonemu lub osobie dokonującej rozporządzenia jego mieniem innych informacji związanych z rozporządzeniem mieniem. W konsekwencji takiego złożonego działania i zaniechania sprawcy po stronie pokrzywdzonego lub

osoby dokonującej rozporządzenia jego mieniem powstaje fałszywy obraz rzeczywistości, stanowiący podstawę rozporządzenia. W przypadku wprowadzenia w błąd przez zaniechanie - zatajenie informacji istotnych z punktu widzenia decyzji o rozporządzeniu - ważne jest to, że pokrzywdzony lub osoba rozporządzająca jego mieniem przed podjęciem przez sprawcę owego złożonego działania i zaniechania nie ma fałszywego wyobrażenia o rzeczywistości istotnej z punktu widzenia decyzji o rozporządzeniu mieniem (vide: wyrok SN z dnia 19 lipca 2007 r., V KK 384/06).

Przypisując sprawcy popełnienie przestępstwa określonego w art. 286 § 1 k.k., należy wykazać, że obejmował on swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim (kierunkowym) zarówno to, że wprowadza w błąd inną osobę (względnie wyzyskuje błąd lub niezdolność do należytego pojmowania przedsiębranego działania), jak też i to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i jednocześnie chce wypełnienia tych znamion (vide: wyrok SN z dnia 4 czerwca.2009 r., WA

16/09, Prok. i Pr. – wkł.
2009/11-12/8).

Przenosząc powyższe na realia niniejszej sprawy, w ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy nie pozwalał na uznanie, iż swoim zachowaniem oskarżony dopuścił się popełnienia przestępstwa oszustwa zarzucanego jemu subsydiarnym aktem oskarżenia lub innego przestępstwa. Oskarżyciel subsydiarny w akcie oskarżenia i jego uzasadnieniu określił, iż czynność sprawcza polegająca na wprowadzeniu błąd przez oskarżonego przedstawicieli spółki (...) miała dotyczyć kondycji finansowej PPUH (...) i możliwości wywiązania się z nią przyjętych zobowiązań w sytuacji, gdy w rzeczywistości z powodu trudnej sytuacji majątkowej i finansowej tych zobowiązań (...) nie była w stanie regulować w terminach określonych fakturami VAT oraz zamiaru dokonania za zamówione towary zapłaty.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż w niniejszej sprawie bezsporny i niekwestionowany był fakt zamówienia przez PPUH (...) w okresie od 13 czerwca 2014 r. do 20 sierpnia 2014 r. od pokrzywdzonej spółki towaru o łącznej wartości

327.005,50 zł, za który to towar nie został uiszczona zapłata. Także szereg innych okoliczności faktycznych wynikających wprost ze zgromadzonych i opisanych w rubryce 1.1. dokumentów w tym też takich jak to, iż dzień po wystawieniu faktury na kwotę 35.280,00 zł oskarżony złożył do Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej wnioski o ogłoszenie upadłości z możliwością zawarcia układu, w dniu 5 września 2014 r. upadłość została ogłoszona, natomiast postanowieniem Sądu z dnia 29 kwietnia 2015 r., sygn. akt VII GUp 55/14 zmieniono sposób prowadzenia postępowania upadłościowego z postępowania z możliwością zawarcia układu na postępowanie obejmujące likwidację majątku upadłego.

W ocenie Sądu, mając na względzie przytoczone w zeznaniach świadków, a związane z zaangażowaniem oskarżonego W. L. w codzienną działalność firmy okoliczności, w tym również to, iż jak wynikało m.in. z treści zeznań świadek M. L. (2) czy H. K. (1), oskarżony akceptował faktury do płatności w kwotach powyżej 10.000 zł zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego nie sposób było

uznać, iż nie miał on wiedzy o zamówieniach dokonanych przez swoich pracowników J. H. (1) i I. C. od spółki (...) opisanych w części wstępnej wyroku. Oskarżony wszak od maja 2014 r. - jak wynikało z treści jego wyjaśnień i A. D. (1) - zauważył niepokojący trend związany ze spadkiem sprzedaży w jego firmie w porównaniu do lat ubiegłych. Skoro zatem od tego momentu prowadził już rozmowy mające na celu odwrócenie tego trendu, w ocenie Sądu naiwnym byłoby uznanie, iż nie miał on wiedzy o nabyciu towaru od spółki (...). Ostatnie 5 z 7 faktur w tym przedmiocie zostało wystawionych w okresie od 23 lipca 2014 r. do 20 sierpnia 2014 r. i opiewały one odpowiednio na kwoty ponad 51, 99, 91, 35 i 35 tysięcy złotych. Nie oznacza to jednak, iż powyższe ustalenie było wystarczające do uznania, iż oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego jemu przestępstwa.

Celem ustalenia kondycji finansowej PPHU (...) w latach 2013 - 2014r. oraz tego, czy w momencie zamawiania towaru od (...) Sp. z o.o. w okresie 13 czerwca do 20 sierpnia 2014 r. o łącznej wartości 317.005,50 zł oskarżony miał rzeczywistą możliwość wywiązania się ze swoich zobowiązań - zapłaty za zamówiony

towar - uzyskano w toku niniejszego postępowania dowód w postaci opinii biegłego, który opierając się na całokształcie zgromadzonej w sprawie dokumentacji - w tym tej sporządzonej przez syndyka A. D. (1) - udzielił w sposób jednoznaczny i pełny odpowiedzi na powyższe pytania, a odpowiedzi te wykluczały możliwość przypisania oskarżonemu popełnienie przestępstwa oszustwa.

Odnosząc się do samej opinii wskazać należy, iż istotnym było, iż biegły dokonując oceny wartości aktywów przedsiębiorstwa na dzień 5 września 2014 r. opiniował, iż nawet w momencie teoretycznej konieczności likwidacji PPUH (...) firma ta posiadała aktywa przewyższające skalą jej zaciągniętych zobowiązań a ich sprzedaż pozwalałaby na zaspokojenie należności nie tylko pokrzywdzonej spółki (...) ale także innych wierzycieli. Sama płynność bieżąca spółki (...) opiekująca na kwotę bliską 3 mln zł była ponad 9-krotnie większa niż jej zobowiązanie wobec spółki (...). Oczywiście można zadać sobie w tym miejscu pytanie, dlaczego w takim razie oskarżony W. L. zaniechał spłaty zobowiązania akurat wobec spółki (...) Sp. z o.o., jednak odpowiedź nie

jest relewantna dla oceny wypełnienia przez niego znamion oszustwa. Jak wskazuje się w doktrynie i orzecznictwie, uchylenie się od zapłaty należności nie stanowi oszustwa, jest tylko uchyleniem się od świadczenia wynikającego z umowy (vide: wyrok SN z dnia 14 maja 1982 r., sygn. akt IV KR 76/82).

W ocenie Sądu, mając na uwadze konkluzje nie sposób wywodzić po stronie oskarżonego W. L. zamiaru bezpośredniego popełnienia przestępstwa oszustwa. Nie zmienia nawet tego okoliczność, iż dzień po zaciągnięciu ostatniego zobowiązania u spółki (...) (faktura VAT na kwotę 35.280,00 zł z dnia 20 sierpnia 2014 r.) oskarżony złożył wniosek o upadłość układową. Wskazać należy, iż specyfika tego postępowania polega na możliwości dalszego prowadzenia przez dłużnika swojej działalności pomimo trwania postępowania upadłościowego. Celem zaś takiego postępowania jest końcowe zaspokojenie wierzycieli w większym stopniu, niż zostaliby zaspokojeni przy przeprowadzeniu postępowania obejmującego likwidację majątku dłużnika. W ocenie Sądu możliwe byłoby rozpatrywanie wypełnienia przez oskarżonego znamion

przestępstwa oszustwa w sytuacji, gdyby po złożeniu wniosku o upadłość okazało się, iż spółka nie posiada majątku lub posiadane aktywa spółki nie pozwalają jej na zapłatę zobowiązań względem kontrahentów, a taką okoliczność jednoznacznie wykluczył w odniesieniu do majątku PPUH (...) biegły.

Wskazać także należy, iż dokonując oceny ryzyka upadłości firmy biegły nie dokonał jedynie prostego zsumowania wartości aktywów (...) (co skutkowałoby jeszcze bardziej korzystnym ustaleniem w tym zakresie dla możliwości oskarżonego wywiązania się z zobowiązań w tym tych wobec spółki (...)), a użył on najczęściej stosowanego narzędzia, którym wartość 100% przyjmuje jedynie dla najbardziej płynnych inwestycji krótkoterminowych a co do wartości innych aktywów (tj. zapasów i należności) przyjmuje 70% wartości a dla innych aktywów (w przypadku (...) m.in. licznych nieruchomości wycenionych na łącznie ponad 12 mln zł) jedynie 50% wartości - jako aktywów trudniej zbywalnych. Nawet przyjęcie takich założeń doprowadziła biegłego do oceny, iż gdyby na dzień 2 września 2014

r. istniała konieczność szybkiej likwidacji przedsiębiorstwa, to spółka byłaby w stanie uregulować wszystkie swoje zobowiązania opiewające na ponad 8,5 mln zł i nawet wtedy na rachunku firmy pozostawałaby jeszcze kwota blisko 400 tys. zł.

W ocenie Sądu nie sposób zatem negatywnie oceniać zachowania oskarżonego, który podejmując próbę uratowania prowadzonej od kilkunastu lat działalności wybrał drogę dalszego jej funkcjonowania. Jak wynikało z zeznań świadka A. D. (1), sytuacja finansowa (...) na czas złożenia przez oskarżonego takiego wniosku uzasadniała taką decyzję ale dla odzyskania rynku i spłaty zobowiązań konieczne było - co wydaje się oczywiste - dalsze tej działalności prowadzenie. Okoliczność ta świadczyła o dobrej woli oskarżonego jak i o tym, iż podjął on realne działania do odzyskania płynności finansowej. Co więcej, również podnoszona przez oskarżonego a potwierdzona przez prezesa pokrzywdzonej spółki okoliczność, iż oskarżony tracąc nadzieję na powrót do płynności finansowej przekazał jednego ze swoich niemieckich kontrahentów do spółki (...), gdzie ten złożył 2-3

zamówienia. Jakkolwiek oczywiście powyższe miało miejsce już po wydaniu PPUH (...) zamówionego ze spółki (...) towaru, w ocenie Sądu takie zachowanie oskarżonego jest kolejnym argumentem przemawiającym za tym, iż od początku zamiarem W. L. nie było popełnienie przestępstwa na szkodę pokrzywdzonej spółki.

Znacząca część wyjaśnień oskarżonego i zeznań świadków przesłuchiwanych w niniejszej sprawie dotyczyła roli M. D. w PPUH (...), jego zakresu obowiązków jak i kwestii czy pełnił w firmie funkcję dyrektora handlowego czy jedynie handlowcem, tyle, że z większym doświadczeniem od pozostałych. W ocenie Sądu - jakkolwiek bez wątpienia rola ww. świadka w firmie oskarżonego była doniosła, tak dokonywanie ustaleń w przywołanym wyżej zakresie nie miało większego znaczenia dla oceny prawnokarnej zachowania oskarżonego - z uwagi na konkluzje zawarte w opinii biegłego. Okolicznością, która wynikała wprost ze zgromadzonej dokumentacji był natomiast fakt skazania M. D. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzebnicy z dnia 18 czerwca 2018 r., sygn. akt II K 361/17

za czyn z 266 § 1 k.k. popełniony w okresie od lipca 2013 r. do 31 lipca 2014 r. na szkodę (...). Świadek został uznany winnym tego, iż w dniu od lipca 2013 r. do 31 lipca 2014 r. w P. oraz K., wbrew przyjętemu na siebie zobowiązaniu do zachowania tajemnicy przedsiębiorstwa, jako dyrektor handlowy - osoba wykonująca czynności handlowe i marketingowe w firmie (...) z/s w P. przy ul. (...) W. L. oraz wbrew zakazowi zawartemu w art. 11 ust. 1 i 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji z 16 kwietnia 1993 r. ujawnił i wykorzystał informacje przedsiębiorstwa PPUH (...) w postaci cen hurtowych, cen zakupu, cen sprzedaży, cen minimalnych, prowizji, marż, struktur zamówień, bazy klientów i kontrahentów i innych informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, z którymi zapoznał się w związku z wykonywaną pracą i pełnioną funkcją dyrektora handlowego w konkurencyjnej firmie (...) Sp. z o.o.

Biorąc pod uwagę powyższe, a także mając na względzie opinię biegłego, który jednoznacznie ocenił, iż przychody firmy (...) za rok 8 miesięcy 2014 r. były ok. 30% niższe niż średnia z lat 2012-2013

a jednym z powodów tego mogło być odejście pracowników oskarżonego do konkurencji a także biorąc pod uwagę zeznania świadka A. D. (1), wskazującego, iż radykalny spadek obrotów firmy pomiędzy majem a sierpniem 2014 r. nie mógł wynikać z naturalnych przyczyn, a wiązał się z działaniem osób trzecich nie sposób było odrzucić wyjaśnień oskarżonego W. L., który jako głównego winowajcę utraty płynności finansowej wskazywał na M. D.. Brak było dowodów świadczących o tym, jak wskazywali m.in. świadkowie M. D., K. W. (1) czy P. K., iż przyczyną problemów finansowych firmy (...) były m.in. wielomilionowe straty poniesione przez oskarżonego na giełdzie walutowej. Wręcz przeciwnie, świadek A. D. (1) wskazywał, iż jedyne transakcje walutowe firmy przeprowadzane były z zagranicznymi kontrahentami zagranicznymi, a rachunek maklerski oskarżonego nie dokumentował znaczących operacji.

Powyższe świadczy o tym, iż firma oskarżonego znalazła się w trudnej sytuacji finansowej przynajmniej częściowo z powodów niezależnych od oskarżonego. Zbudowane przez oskarżonego W. L. PPUH (...) przez wiele lat z

powodzeniem prowadziło działalność gospodarczą. Z wyjaśnień oskarżonego - co potwierdził również Z. S., prezes zarządu spółki P. - współpraca pomiędzy oboma podmiotami miała kilkuletni, trwały charakter, a zobowiązania zaciągnięte przez firmę oskarżonego w okresie od czerwca do sierpnia 2014 r. nie miały charakteru incydentalnego. W ocenie Sądu, tak jak wskazano uprzednio, podjęta przez oskarżonego próba kontynuacji prowadzenia działalności w tym zamawianie kolejnych towarów od kontrahentów - w tym (...) Sp. z o.o. nie miała na celu uzyskanie jak największych korzyści finansowych przed ogłoszeniem upadłości, a zapewnienie środków na kontynuację tejże działalności i spłatę ciężących na PPUH (...) zobowiązań - w stopniu większym niż byłoby to możliwe przy ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku.

Dlatego też mając na uwadze powyższe rozważania Sąd uniewinnił oskarżonego W. L. do popełnienia zarzucanego czynu opisanego w części wstępnej wyrok, uznając, iż brak jest podstaw do uznania, iż ten działał z bezpośrednim zamiarem doprowadzenia spółki (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

<p>6. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>7. Inne ROZSTRZYGNĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>8. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>7. KOsztY procesu</p>			
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>		

II.	rozstrzygnięcie znajdowało swoje oparcie w przepisie art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k.	
III.	rozstrzygnięcie znajdowało swoje oparcie w przepisie art. 640 kpk w zw. z art. 632 pkt 1 kpk w zw. z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych	
9. Podpis		